

Ausser indem ihr gewidmeten Hymnus erscheint
 "Ἰπτα auch in dem vorhergehenden (XLVIII) derden
 Sabazios gilt.

Da mir dieser noch nicht richtig verstanden
 zu sein scheint, setze ich ihn hierher:

κλῶθι, πατήρ, κρόνον υἱέ, Σαβάζιε, ἡδύνη δαίμων,
 ὅς Βακχῶν δεινῶν, ἐπιβροχῶν, εἰρακίωτον
 ὑπὲρ ἔχνατ' ἔραδας, ὄνος τετελευτήτος ἔχθρ
 Τυῶνδον ἐν ἡγῆδιον παρὰ θ' Ἰπταρ(ῆς) καλλιπάρῃον.
 ἀλλ' ἄναξ, φρυγίης ἡδύνη, βασιλεύσασσι πάντων,
 εἰνεῖντι· ἱπταρχῶς ἐπίδδου ὑπερκόδοιον.

Seit Lobeck nimmt man den Ausfall eines Verses zwischen V. 3
 und 4 an, der etwa gelautet habe:

ἡδύνη ἡγεμόνων ἡδύνη ἡγεμόνων.

Heer fehlt kein Gedanke, alles ist in Ordnung: denn
 Dionysos ist τετελευτήτος, welcher in dem Schenkel des Sabazios
 eingenäht ist, dessen τελευτή in Hymn. XLIX 2 ausdrücklich erwähnt
 werden.

Obto Kern:
 Die Herkunft des
 Orphischen
 Hymnenbuchs
 Berlin 1910
 *C. Z. 91.

AKAΔΗΜΙΑ

Σαβίγιος

146

Οι Θερφικιοὶ ἕνοι, κατὰ τὴν ἐπιτομὴν τῆς μερτυρίας, ἠπερὶ βιβλίου ἑκείνου Hauck (Bresl. Philol. Abh. 43, 1911 σ. 47) πιδανὰ δὲ ἔχον συνταχθῆναι πρὸ τοῦ ἔτους τῆς 5^{ης} ἐ. μ. Χ.

W. H. Buckler:
Annual British
School at Athens
v. 21. ε. 171

Ὁ 48^{ος} ὕμνος εἶναι ἀφιερῶν ἐς τὴν Σαβίγιον ἄρχεται οὕτως:

Κηῖθι πάτερ, Κρόνου υἱὲ, Σαβίγιε - - -

ὃς Βάμχην Διοίονα - - -

ἔνθα ἐγκατεστάς δαμνυμένωσιν ἔλθον

Τηῶν ἐς ἡγάθειαν παρὰ δ' ἠπτακλήτου πατρῶου.

Ὁ δὲ 49^{ος} ὕμνος, ἀφιερῶνται ἐς τὴν ἠπτακλήτου ἄρχεται οὕτως:

ἠπτακλήτου κενόθεν Βάμχην τρέφον, ἠάδα κούρην.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ